Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
ZARZĄD GŁÓWNY
02 - 520 **Warszawa** tel.: 640 80 23; 640 82 67
ul. Wiśniowa 50 fax. 849 82 30
REGON: 013041871 NIP: 521-28-94-909

Warszawa, dnia 19 marca 2012 r.

Ldz. **ZG** / 53 / **2012**

Pan
Jarosław Gowin
Minister Sprawiedliwości
Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do rozmów prowadzonych w dniu 13 marca br. przez przedstawicieli Prezydium Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa z Panem Ministrem Stanisławem Chmielewskim, któremu towarzyszyli Pan Tomasz Dardziński – Szef Gabinetu Politycznego oraz Pan Dyrektor Jan Paziewski pozwoliliśmy sobie pozostać przy swoim stanowisku, iż decyzje zawarte w piśmie DB-II-212-1/12/34 nie leżały w Pana kompetencji. Wsparci stosowną opinią prawną niezależnej kancelarii, stwierdzić należy, że zgodnie z brzmieniem art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. 2010 Nr 79 poz. 523), uprawnienia do tworzenia, przekształcania i znoszenia ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej posiada tylko Dyrektor Generalny Służby Więziennej. Powyższe czynności Dyrektor Generalny dokonuje w formie zarządzeń. Poza powyższym, należy wskazać że Dyrektor Generalny nie posiada powyższych uprawnień w stosunku do ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej jeżeli są prowadzone w formie instytucji gospodarki budżetowej, w myśl art. 14 ust. 7 ustawy. Ponadto należy podkreślić, że obowiązująca ustawa o Służbie Więziennej nie przewiduje możliwości delegacji uprawnień wskazanych w art. 14 wobec Ministra Sprawiedliwości, czy też innego organu administracji rządowej, samorządowej lub innego organu Służby Więziennej wskazanego w art. 7 tejże ustawy. Ustawa nie przewiduje również wydawania Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej wytycznych przez Ministra Sprawiedliwości w powyższych sprawach. Z ustawy jedynie wynika, iż Centralnym Zarządem Służby Więziennej oraz jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 8 ust. 1, kieruje Dyrektor Generalny podległy Ministrowi Sprawiedliwości.

Rozumiejąc jednak, że w obecnym kształcie ośrodki doskonalenia kadr nie mają szans na dalsze funkcjonowanie, uważamy iż należy je w spokojny i rozważny sposób restrukturyzować. Dlatego też termin wskazany w wyżej przytoczonym piśmie – jest nie do przyjęcia. Rozsądną datą na wszelkie zmiany jest miesiąc

październik, kiedy będzie można pozamykać wszelkie sprawy związane z ich funkcjonowaniem i racjonalnie budować nowe formy ich działalności. Nie bez znaczenia jest też przeprowadzenie na dotychczasowych warunkach akcji letniego wypoczynku, aby nie narazić osób, którym już przyznano miejsca, na niezadowolenie, a często i poważne problemy życiowe.

Zarząd Główny NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa z pełną świadomością i po głębokiej analizie twierdzi, że pomysł z oddziałem COSSW w Kaliszu utworzonym na bazie ODK SW w Sulejowie to pomysł dość karkołomny. Odległości miedzy tymi jednostkami przemawiają za tym, aby ODK SW pozostawić w obecnej formie organizacyjnej. Należy też zadbać o zapewnienie odpowiednio wysokich środków finansowych, aby ten zaniedbany ośrodek doprowadzić do normalnego standardu, przewidzianego do prowadzenia tego rodzaju działalności. Zwłaszcza, gdy obecne ODK SW w Kikitach i Turawie (o lepszej infrastrukturze i znacznie lepiej wyposażone) miałyby być przekształcone w oddziały zewnętrzne ZK/AŚ.

Stwierdzić należy, że jeden ośrodek nie jest w stanie sprawnie przeprowadzić choćby tylko szkolenia wstępnego dla nowo wstępujących do służby funkcjonariuszy. A gdzie cała sfera szkolenia i doskonalenia zawodowego wymagana formalnie przy mianowaniu na wyższe stanowiska służbowe oraz zdobywanie niezbędnych kompetencji korporacyjnych. Dlatego też wnosimy o przeznaczenie jeszcze dwóch ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej na cele stricte szkoleniowe. Mamy na myśli: ODK SW w Suchej oraz ODK SW w Ustce. To ośrodki o dobrej infrastrukturze, wyposażone w niezbędny sprzęt do prowadzenia działalności szkoleniowej. W ostatnich latach zainwestowano spore środki, aby doprowadzić je do właściwego przeznaczenia, a to choćby, że w Ustce wybudowano salę dydaktyczną dla 200 osób, a w Suchej, tzw. drewniane miasteczko, które służy do podnoszenia praktycznych kwalifikacji służb ochronnych i wyodrębnionych GISW.

Nieporozumieniem jest również, literalnie wymieniony w pkt 4 rzeczonego pisma Pana Ministra, zakaz tworzenia na bazie ośrodków w Kikitach i Turawie – pokoi gościnnych. Szukając oszczędności idziemy w zupełnie odwrotnym kierunku. Prowadzenie pokoi gościnnych w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej dla funkcjonariuszy odbywających podróże służbowe, czy też konwojujących osadzonych między jednostkami penitencjarnymi, to ekonomicznie uzasadnione przedsięwzięcie, które pozwala zaoszczędzić skromne środki budżetowe. Za świadczenie podobnych usług u podmiotów zewnętrznych, należy liczyć się z wielokrotnie wyższymi kosztami. I gdyby nawet, wykorzystując tą bazę, odbyło się jakieś lokalne szkolenie lub odprawa służbowa, to na pewno nie zaważyło na sensowności tych działań.

Wielce niepokojącym przesłaniem, które płynie z treści pisma Pana Ministra Sprawiedliwości **DB-II-212-1/12/34**, jest to, że jedyną firmą wskazaną do przejęcia „zbędnych" dla Służby Więziennej ośrodków doskonalenia kadr, są instytucje gospodarki budżetowej. Nie jest rolą związku zawodowego, aby deprecjonować osiągnięcia tych instytucji, ale przykłady z ich funkcjonowania nie nastrajają optymistycznie.

W związku z powyższym ponawiamy nasz apel zawarty w piśmie z dnia 7 marca 2012 roku L.dz. ZG/44/2012 adresowanym na Pana ręce. Jesteśmy zainteresowani przejęciem trzech dotychczasowych ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej. Dajemy gwarancje dobrego ich funkcjonowania, na niezmienionym poziomie przy racjonalnym gospodarowaniu powierzonym majątkiem. W ten też sposób wypełnimy lukę, jaka z całą pewnością wystąpi, w działalności socjalnej Służby Więziennej. Naszym priorytetem będzie ukierunkowanie na ludzi mało zamożnych, nisko usytuowanych w hierarchii służbowej, a zwłaszcza dzieci i młodzież oraz weteranów Służby Więziennej, którzy niejednokrotnie własnymi składkami i nieodpłatną pracą wznosili te ośrodki.

Byłoby to też pewnego rodzaju zadośćuczynieniem i spłaceniem dziejowych długów. W okresie międzywojennym nasi poprzednicy (protoplaści) ze Związku Zawodowego Pracowników Więziennych Rzeczypospolitej Polskiej (założonego w 1919 roku) ze składek członkowskich zakupili parcelę wraz z willą o nazwie „Orla Strzecha" w Świdrze k/ Otwocka. Była to baza wypoczynkowa dla ówczesnych funkcjonariuszy i pracowników Straży Więziennej, a zwłaszcza ich dzieci. Po reaktywacji działalności związkowej w naszej formacji, zostały podjęte działania przez NSZZ FiPW celem przejęcia tej nieruchomości. Niestety, niezwykle skomplikowana sytuacja prawna oraz fatalny stan zabudowań ostudził nasz zapał.

Mając na uwadze powyższe argumenty liczymy na wnikliwe i merytoryczne ich rozpatrzenie oraz podjęcie właściwych decyzji.

Z wyrazami szacunku

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Wiesław Żurawski